

мову». Ця цитата є досить влучною для України, яка має досить непросту історію, пов'язану з боротьбою за свою державність та мову.

Помітний вплив на молоде покоління справляють і сучасні україномовні кінострічки. Задля повного усвідомлення переходу на українську достатньо переглянути уже всесвітньо відомого «Щедрика».

Своєю творчістю митці надихають юнаків та дівчат говорити рідною мовою, бо це найменше, що ми можемо зробити для нашої перемоги.

Отже, на сьогодні українська мова почала поширюватись з несамовитою швидкістю. Молодь збагнула, що рідна мова – це не лише засіб спілкування, але й ключ до збереження культурної спадщини, національної ідентичності та державності України. Мова справді стала об'єднуючим чинником для молодого покоління, міцним зв'язком між минулим і майбутнім. Збереження та розвиток української мови стало усвідомленим завданням і спільною відповідальністю перед нацією та майбутніми поколіннями.

Список використаних джерел

1. Вдома і на роботі: якою мовою спілкується молодь – результати опитування. URL : <https://kanaldim.tv/vdoma-i-na-roboti-yakoyu-movoyu-spilkuetsya-molod-rezultaty-opytuvannya/>

2. Кузьма Скрябін : «Мова – то є щось таке дуже інтимне. Мова – то є твій внутрішній комфорт». URL : https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=626359270751855&id=177535692314901/

Хильчук Валерія Олександрівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра

навчально-наукового інституту № 1

Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: Короткова Юлія

Михайлівна, професор кафедри правничої

лінгвістики Національної академії

внутрішніх справ, доктор педагогічних наук,

професор

МОВА ЯК ЗБРОЯ ТА БЕЗПЕКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Мова є не лише важливим засобом комунікації, збереження і передавання культурних цінностей і традицій, а й засобом формування національної ідентичності та захисту державного суверенітету.

На жаль, більшість людей це зрозуміли лише після повномасштабного вторгнення Російської Федерації на терени нашої країни. З того часу українська мова стала своєрідною «лінією оборони

та супротиву», мовою нашої перемоги й наших майбутніх досягнень і звершень [2]. Росіяни намагались завдати страшного удару по нашій ідентичності. Складається враження, що Путін розв'язав війну насамперед проти української мови, культури загалом. Одна з цілей російського вторгнення – денацифікація України – передбачає позбавлення українців політичної самостійності, асиміляцію й перетворення їх на ще один поневолений Росією народ.

Однак сталося зовсім протилежне: на тлі їхньої агресії українці краще усвідомили значення захисту рідної мови як фактору безпеки держави. Відчутно змінилося ставлення нашого народу до російської пропаганди, російської культури і мистецтва. Мова агресора втратила домінантне значення в українському сегменті. Більше того, повномасштабне російське вторгнення активізувало процес українізації. Так, із початком війни в Україні почали жвавіше обговорювати мовне питання, поширилась тенденція відмови більшості українських зірок, телеведучих, простих людей від використання російської мови та переходу на українську, яка дедалі набирає обертів по всій території нашої держави. Дуже важливим є те, що саме молодь активно послуговується рідною мовою, адже розмовляти державною відтепер – це престижно, модно, сучасно. Це ознака освіченої та прогресивної людини. Позитивним є те, що цю тенденцію активно підхоплює і старше покоління [1].

На сьогодні українці мусять продемонструвати цілковиту однакостаність у реалізації мовної політики. Кожен українець та українка мають довести, що послуговуватись українською є цілком нормальним і природним процесом.

Історія нашої держава свідчить про те, що Україна завжди боролась за свою мову, за свободу слова. Але лише після прийняття незалежності в 1991 році були відкриті нові можливості для розвитку української мови. Нині в Україні існують численні організації, які підтримують свободу слова та долучаються до обговорень цього питання.

Основні аспекти свободи слова охоплюють: конституційні гарантії, незалежність ЗМІ (засоби масової інформації), закони та регулювання, свободу інтернету. Важливо зазначити, що, незважаючи на ці гарантії, існують виклики та проблеми, зокрема щодо вільної роботи ЗМІ. Суспільство та влада повинні працювати разом, щоб зміцнювати ці цінності та вдосконалювати правові й соціокультурні умови для вільного висловлення думок та обміну інформацією.

Отже, рідна мова – це універсальний золотий запас душі не тільки всього народу, а й кожної окремої особистості. Саме мова і

здатність спілкуватися робить людей ближче один до одного. Людина не може бути освіченою, якщо не знає рідного слова. За допомогою мови ми розвиваємось і дізнаємось про нове. Мова – це частинка культури, і знати її повинна кожна людина. Більше того, мова – дієве знаряддя збереження національної ідентичності та державного суверенітету. Поки живе мова – живе і сам народ.

Список використаних джерел

1. Українська – це круто: як українці популяризують свою мову.
URL : <https://www.radiosvoboda.org/a/29256785.html> .

2. Мова під час війни стала зброєю – в Україні відзначають День писемності. URL : <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3610534-mova-pid-cas-vijni-stala-zbroeu-v-ukraini-vidznacaut-den-pisemnosti.html>.

Шевчук Марія Василівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ
*Науковий керівник: Федорова Анна
Петрівна,* викладач кафедри правничої
лінгвістики Національної академії
внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ

Глобалізаційні процеси, технічний прогрес, розвиток Інтернету, що відбуваються у світі в усіх сферах людського життя, відображаються у мові. Найбільших змін зазнає лексичний склад мови. Він постійно поповнюється новими словами, пристосовуючись до нових реалій життя і створюючи умови для висвітлення нових актуальних тем.

До нових змін, звичайно, найшвидше пристосовується молодь. Тому не дивно, що словниковий склад молодого покоління значно відрізняється від словникового складу представників наступних і попередніх поколінь. Сленг – додатковий лексичний лад, що будується на фонетичній і граматичній системах загальнонаціональної мови, характеризується динамічністю, відкритістю, нетривкістю в часі та здатністю проникати до літературної мови. Виокремлюють такі риси сленгу: мінливість, підвладність трендам, нестійкість і нечіткість, підвищена емоційність, експресивність, неофіційність, природність і невимушеність.

Існування сленгових утворень доводить, що наша мова залишається динамічною системою, що постійно живе, змінюється і розвивається.

Особливість молодіжного сленгу – постійні зміни, зумовлені